

РЕШЕНИЕ

№ 4035

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11352** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, вр. чл. вр.210 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), вр.чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по обща жалба, подадена от Етажната собственост (ЕС) на ул.“Б. К. №17, представлявана от К. Й. К.- председател на УС, К. Й. К. (в лично качество, като собственик на самостоятелен обект в ЕС) и М. К. К.-Тешович срещу Решение по т.1 от Протокол №2/21.06.22 година на комисията по чл.210 ЗУТ в Район „О.“-СО, след разделянето на производството по адм.дело №11244/22 година от АССГ, II о., 39 състав.

Относимото към процесния акт оплакване, изложено в жалбата, е за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Неговото осъществяване е аргументирано с доводи за неуведомяване за началото на административното производство.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на жалбоподателите-адв.Г. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. При условията на евентуалност, ако съдът отхвърли жалбата, прави възражение за прекомерност на заплатеното от ЗС адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата-Столичната община (чл.215, ал.2 ЗУТ), чрез процесуалния си представител-юрк.В., оспорва бланкетно основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна (ЗС) „Пътстрой-Варна“ ЕООД, чрез процесуалните си

представители-адв.С. и адв.Д., оспорва допустимостта на жалбата като просрочена, а при условията на евентуалност-нейната основателност. Заявявано е и искане за присъждане на направените по делото разноски, за които е представен списък по чл.80 ГПК, вр.чл.144 АПК.

Административен съд София- град, след като обсъди и прецени релевираните с жалбата основания и доводи на страните, събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на акта, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 31.01.2023 година за насрочване на делото в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство по чл.193, ал.3 ЗУТ е започнало по заявление с вх.№РОБ22-АП00-8/31.01.2022 година по регистъра на СО-Район „О.“, подадено от ЗС „Пътстрой-Варна“ ЕООД за учредяване на право за прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура (външен водопровод) през чужд имот-общите части на сутерена на сграда с идентификатор по КККР 68134.402.64.1, с административен адрес: [улица], [населено място], във връзка с изграждането на строеж: “Външен топлопровод и абонатна станция за административна сграда в УПИ VII-17 (идентификатор 68134.402.67), кв.8, м.“ГГЦ-Зона Г 14“ .

Съгласно чл.193, ал.3 и ал.4 ЗУТ, когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на прокарване се учредява със заповед на кмета на общината. Правото да се прокарат отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през държавни или общински поземлени имоти се учредява, когато друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, със заповед на областния управител, съответно със заповед на кмета на общината

Цената на учреденото право по ал. 3 и 4 се определя по реда на чл. 210 и се заплаща преди издаване на заповедите по ал. 3 и 4- чл.193, ал.8 ЗУТ.

Анализът на горе посочените приложими норми сочи, че принудителното (при липса на съгласие на собствениците на поземлените имоти) учредяване на правото на прокарването на отклонение, е сложен фактически състав, който включва два отделни акта, всеки от тях подлежащ на самостоятелно оспорване:

1. Решение на Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ за определяне на оценка- арг. от чл.210, ал.3 ЗУТ

и

2. Заповед по чл.193, ал.3 ЗУТ на кмета на общината или на длъжното лице от общинската (районната) администрация, на което същият е делегирал правомощието си за нейното издаване (§ 1, ал.3 ДР на ЗУТ).

Предмет на делото е решението на Комисията по чл.210, ал.1 ЗУТ по т.1 за определянето на оценка.

Извън предмета на делото е налице ли са предпоставките по чл.193, ал.3, съотв. допустимо ли е прокарването на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през сграда в режим на ЕС, поради което е същите не могат да бъдат обсъждани в настоящото съдебно производство. Тяхното осъществяване е предмет на съдебен контрол в производството по оспорване на

заповедта за учредяване на право на прокарване на отклонение-Заповед №РОБ22-РД09-203 от 23.09.2022 година на кмета на Район „О.“-СО по адм.дело №11244/2022 по описа на АССГ.

С оспореното решение, предмет на съдебен контрол в настоящото съдебно производство, е приета актуализираната експертна оценка, изготвена от „Аванс експертни оценки“ ООД, с дата на оценката 10.06.2022 година за определяне на пазарната стойност на размера на обезщетение за правото на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура (топлопровод) през общи части на сутерена на сградата с идент. по КК 68134.402.64.1, находяща се в [населено място], [улица] по реда на чл.193, ал.3, вр.чл.210 ЗУТ.

С т.2 и т.3 от същото решение (които не са предмет на делото) е предложено на кмета на Района да издаде заповед на основание по чл.193, ал.3 ЗУТ, с която да учреди право на прокарване на трасето на новопроектирания теплопровод в общите части на сутерена на посочената в т.1 сграда, като съдържанието на правото е индивидуализирано подробно в решението. Определено е и обезщетение за правото на прокарване през имот-частна собственост, находящ се в [населено място], [улица], представляващ същата индивидуализирана в т.1 сграда, със засегнатата площ от 13.80 кв.м общи части в сутерена на сградата, за сумата в размер на 1 429 лева, съобр. представения доклад за определяне на пазарната стойност на правото на прокарване. Определено е, че обезщетението е платимо преди издаването на заповедта за учредяване на правото на прокарване на посочена в решението банкова сметка, както и че същото е дължимо на собствениците на самостоятелни обекти в сградата на [улица].

Процесното решение за определяне на оценка, е издадено от компетентен орган- от кмета на Район „О.“-СО по делегация от кмета на СО. Съгласно чл.210, ал.1, вр.чл.193, ал.8 ЗУТ, изготвянето на оценки и определянето на размера и изплащането на обезщетения в случаите на учредяване правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура се извършват по пазарни цени, определени от комисия, назначена от кмета на общината.

На основание законово установената в § 1, ал.3 ДР на ЗУТ възможност за това, кметът на СО е делегирал на кметовете на райони, със Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021 година, т.5.17 и т.5.18 (приложена в преписката и приета по делото, като писмено доказателство), правомощията си по чл.210, ал.1 ЗУТ-да назначи комисия и чл.210, ал.2 ЗУТ- да нареди служебно или въз основа на искане на заинтересуваните лица определянето на обезщетения или оценка от комисията.

Със Заповед №РОБ22РД09-101 от 25.05.2022 година, кметът на Район „О.“-СО е назначил следния състав на комисия по чл.210 ЗУТ: председател:Й. Р.-началник отдел УОСЖФ, членове: 1.Б. С.-гл.архитект; 2. М. К.-началник отдел УТКРКС; 3. А. В.-началник отдел УТКРКС; 4. М. Д.-и.д. началник отдел ПНООСДЕП; 5. Л. В.-гл.експерт в отдел УОСЖФ и 6. М. С.-гл.специалист в отдел УТКРКС. Определени са и двама резервни членове на комисията.

Процесното решение е прието от титулярния състав на назначената от кмета на Района комисия и съдържа имената и подписите на председателя и шестимата членове.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други

специални изисквания. Посочен е издателят на решението, а именно назначената комисия, в определения със Заповед №РОБ22РД09-101 от 25.05.2022 година състав, като и основанието за взетото на решение. В съответствие със задължителната съдебна практика, като мотиви на органа се възприемат и данните от документите по адм.преписка.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила-чл.146, т.3 АПК, които да обуславят отмяната на акта само на това основание. В съотв. с установената съдебна практика, съществени са само тези нарушения, които ако не са били допуснати са правели възможно вземането на друго решение по въпроса, предмет на административното производство.

В случая изготвянето на оценка е възложено от ЗС, а не от кмета на Района. Така допуснатия порок обаче е несъществен, тъй като релевантно за законосъобразността на приетата от колективния орган оценка е дали тя съответства на пазарната цена. Този факт подлежи на установяване в съдебното производство, а при установяване на несъответствие решението то ще подлежи на отмяна, поради противоречието му с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК, вр.чл.210, ал.1 ЗУТ, а не поради допуснатото процесуално нарушение. Нарушението би било съществено, ако липсва сезиране на комисията по чл.210 ЗУТ от ЗС, а случаят не е такъв. Отделно от това нормата на чл.210, ал.1 ЗУТ не поставя изискване относно реда за извършването на оценката, а само за приемането ѝ от назначената от кмета комисия. В този смисъл, комисията може да назначи изготвянето на експертна оценка, а може да се ползва и от представената от подалия искането такава, като я възприеме.

На следващо място следва да се посочи, че твърдението на жалбоподателите, че са надлежно уведомени за началото на административното производство на 22.06.22 година, т.е. след издаването на процесното решение на 21.06.23 година, е съответно на действителното положение. Видно от приложеното в преписката известие за доставяне (л.154 по делото), придр. писмо изх.№ Към РОБ22-АП00-8-/7/ (л.151 по делото), с което е изпратено уведомлението изх.№Към РОБ22-АП00-8-/5/ за началото на адм. производство по заявлението на ЗС с вх.№РОБ22-АП00-8/31.01.2022 година (л.152-л.153 по делото) е получено на 22.06.22 година от К. К. като управител на ЕС на [улица]. Дали обаче нарушението на чл. 26, ал.1 АПК е съществено или не се преценя във всеки конкретен случай. За да е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, както съдът вече посочи, то трябва да е довело до издаване на акта при приета от органа фактическа обстановка, различна от действителната, при която същият би достигнал до друго разрешение на въпроса, предмет на воденото от него производство. В конкретния случай, жалбоподателят не твърди в жалбата, че определената оценка не съответства на пазарната цена. Освен това процесното решение не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.214 ЗУТ-не е акт за устройство на територията по чл. 1 ЗУТ, а е елемент, част от процедурата по издаването на заповеди по чл. 190, чл. 192 и чл.193 от ЗУТ, но по силата на изричната законова разпоредба на чл. 210, ал.3 от ЗУТ подлежи на самостоятелен съдебен контрол. В този смисъл уведомяването по реда на чл. 26 от АПК е необходимо за започване на административните производства за издаването на заповеди по чл. 190, чл. 192 и чл.193 ЗУТ, но не и за започване на производството по определяне на размера на обезщетението за бъдещото учредяване на съответното право-на прокарване на временен път, на преминаване или на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

При издаването при оспореното решение не е допуснато и нарушение на приложимите материалноправни норми, които да обуславят отмяната му.

Съгласно чл.210, ал.1 ЗУТ, размерът на обезщетението трябва да съответства на пазарните цени.

Видно от приетото по делото по делото заключение по извършената СОЕ, което съдът кредитира като обективно, компетентно и неоспорено от страните, предвиденото с представения от ЗС инвестиционен проект трасе представлява първият от предложените от „Топлофикация С. ЕАД“ три варианта за осъществяване на проекта. Одобреният вариант предвижда точка за присъединяване към топлопровода, съществуващ както към момента на подаденото заявление, така и към настоящия момент и захранващ жилищната сграда на [улица]. Този топлопровод преминава през коридора в сутерена на сградата (под тавана на коридора), намалява своя размер (ширината на тръбите), като захранва абонатната станция на сградата, намираща се в самостоятелно помещение - обща част на сградата, ситуирано до източната стена на жилищната сграда откъм [улица]. С инвестиционния проект се предвижда премахване на редуцията за дължината от 4 м. до влизането в абонатната станция (т.е. захранващата тръба за тези 4 м. следва да е с основния си капацитет). След влизането в абонатната станция новият топлопровод ще бъде още 3 м. с основния си капацитет, след което ще се изгради отклонение от него, което ще захранва съществуващата абонатна станция на жилищната сграда на [улица]. Основната тръба ще бъде с намалена ширина след захранването на абонатната станция и през фасадната стена ще излезе подземно на [улица], откъдето по трасе, успоредно на сградите под тротоара и озеленяването, ще прави чупка от 90 градуса в западна посока и ще влиза в сградата на ЗС. Новото трасе в сградата на жалбоподателите е само в обхвата на абонатната станция и то е с дължина 2.90 м. При направения оглед на място, ВЛ констатира, че съществуващите и към момента тръби на Топлофикация преминават в непосредствена близост до тавана на коридора на сутерена и не пречат за ползването на този коридор. Тръбите са изолирани, но същите са външни за помещението - т.е. при тяхната подмяна няма да се къртят стени, тавани или друго. Увеличаването на размера на тръбите от диаметър 57 мм до диаметър 76 мм е минимално и не следва да даде отражение на ползването на помещенията. По отношение ползването на помещението за абонатна станция на жалбоподателите, ВЛ сочи, че доколкото нейното предназначение е само и единствено за обслужване на съществуващата абонатна станция в сградата, то тази функция на помещението няма да бъде променена и няма да се наруши ползването на помещението и възможността за обслужване на съществуващата абонатна станция, като се запазва изцяло нейният капацитет и функционалност. Абонатната станция има малко прозорче към [улица], което няма да бъде засегнато. И към настоящия момент обслужването на абонатната станция е от служители на „Топлофикация София“ ЕАД, както ще бъде и за в бъдеще. Оценителите от “Аванс експертни оценки“ ООД, изготвили приетата от комисията по чл.210 ЗУТ оценка, са определили засегнатата площ от 13.80 кв.м., която е по-голяма от реално засегнатата в сградата на жалбоподателите. Реално новото трасе е само за 2.90 линейни метра, а увеличаването на размера на тръбите по продължение на 7-те метра ще бъде в обхвата на съществуващото и към момента право на преминаване. В оценката на “Аванс експертни оценки“ ООД е записано, че е предвиден сервитут по 1 м. от двете страни на тръбите, какъвто сервитут не е предвиден в Наредба 16/2004 г. за топлопроводите с посочените в проекта размери. Тъй като двете тръби са на

разстояние от около 0.3 м една от друга, ВЛ сочи, че ширината на полосата за първите 7 метра трябва да бъде по 1 м, в която ширина са включени и тръбите (или общо 7 кв.м) и ширина от 1.50 м за дължината от 2.90 м в помещението за абонатна станция или 4.35 кв.м, в които влиза и преминаването през външната стена на сградата.

В заключение вещото лице определя пазарна стойност въз основа на реално изповядани сделки на безсрочното право за прокарване на топлопровод през общите части на сутерена на сградата на жалбоподателите в размер на 1 114.90 лева, която е по-ниска от определената от ответника въз основа на изготвената оценка от „Аванс експертни оценки“ООД- 1 438 лева.

Този факт само по себе си обуславя противоречие с материално-правните норми, но поради забраната за влошаване положението на обжалвания не може да бъде отстранен от съда-чл.271, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК. Всичко, което може да направи съдът в случая е да отхвърли жалбата като неоснователна.

В обобщение съдът обуславя извод, че оспореното решение е законосъобразно и не е налице основание за отмяната или изменението му.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало за ответника и ЗС-чл.143, ал.3 и ал.4 АПК. То е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им преди приключване на устните състезания.

Искането на ответника е неоснователно и с решението не му се присъждат разноски. Действително негов процесуален представител-юрисконсулт се яви във второто съдебно заседание, но реално защита не беше осъществена. Формалното явяване и клиширано изразяване на становище за оспорване на жалбата, без излагането на каквито и да било конкретни съображения, не е равнозначно на реално осъществена защита, а сочи на поведение, което изглежда да е насочено само към заявяване на искане за разноски.

Искането на ЗС е основателно за сумата общо в размер на 1025 лева, по следните съображения:

От ЗС е заплатен депозит за възнаграждение за вещо лице в размер на 400 лева. От представения и приет по делото договор за правна защита и съдействие (л.344 по делото) се установява, че е договорено и заплатено от ЗС възнаграждение в размер на 1300 лева. При съобразяване с конкретния предмет на делото и двете проведени съдебни заседания, съдът приема, че възражението на жалбоподателите за прекомерност е основателно, поради което намалява същото до минимума, установен в чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения-1250 лева.

Защитата на ЗС обаче е осъществена от двама пълномощници адвокати-адв.С. и адв.Д.. От представения и приет по делото договор за правна защита и съдействие пряко се установява, че договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер 1300 лева е за двамата пълномощници- адвокати. Договорът за правна защита е съдействие се ползва с доказателствена сила, а не списъкът за разноски по чл.80 ГПК, в който е посочено, че сумата в размер на 1300 лева е само за един адвокат. По тези съображения съдът присъжда, като адвокатско възнаграждение, една втора от сумата в размер на 1250 лева, а именно 625 лева. Заедно с

разноските за вещо лице-1025 лева.

**Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК,
Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Етажната собственост на ул.“Б. К. №17, [населено място], представлявана от К. Й. К.- председател на УС, К. Й. К. (в лично качество, като собственик на самостоятелен обект в ЕС) и М. К. К.-Тешович срещу Решение по т.1 от Протокол №2/21.06.22 година на комисията по чл.210 ЗУТ в Район „О.“-Столична община.

ОСЪЖДА Етажната собственост на ул.“Б. К. №17, [населено място], представлявана от К. Й. К.- председател на УС, К. Й. К. с ЕГН: [ЕГН] и М. К. К.-Тешович с ЕГН: [ЕГН] да заплатят на „Пътстрой-Варна“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 1025 (хиляда двадесет и пет лева), представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано(чл.215, ал.7, т.5 ЗУТ).

Решението да се съобщи на страните, както и на АССГ, II о., 39 състав, адм.дело №11244/22 година по описа на АССГ чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: